

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות נח - לך לך תשפ"ה • עלון מס' 150

השגחה שבועית

למי יש כוח ל - 151 תעניות?

"תקשיב טוב", אומר הרופא לחולה, "יש לך שתי אפשרויות. או שאתה מתאשפז לחודשיים, ומקבל דקירות חמש פעמים ביום, או שאתה הולך הביתה ולוקח כל יום כדור בטעם תפוז".

מה לדעתכם יגיב החולה? הוא יעדיף את הכדור, נכון? זה הרבה יותר קל, ואפילו טעים.

ואם בעניין חולי הגוף אנחנו מבינים את ההיגיון הבריא הזה, בחולי הנפש העניינים הרבה יותר מורכבים והרבה יותר עמוקים. אנו רגילים לחשוב שרק עבירות שעונשם מפורש בתורה פוגמים את האדם, אולם האר"י הקדוש מגלה לנו כי גם עבירות 'קלות' לכאורה פוגמות, וכדי למחוק את הפגם צריך להתאמץ מאד מאד!

איך מתקנים התפרצות של כעס? על ידי 151 תעניות! בעל התניא (אגרת התשובה ב') ממשיך ומביא את דברי האר"י: ואפילו על איסור דרבנן כמו **סתם יינם יתענה ע"ג תעניות**. וכן על ביטול מצוות עשה דרבנן כמו תפילה **יתענה ס"א תעניות**, וכו'.

וזה רק חלק קטן מהרשימה. איך אפשר להתמודד עם זה? כמה שנים צריך לחיות כדי להספיק את כל התעניות האלו? והאם באמת אי אפשר אחרת?

כאן מגיע הרה"ק רבי מאיר מאפטא זי"ע, אשר חיבר את התפילה המפורסמת 'ריבוננו של עולם ידעתי כי הנני בידך לבד...' ובספרו 'אור לשמים' הוא מניח דרך תיקון שניתן לקיים גם בכוחותינו הדלים. וכך הוא כותב (פר' בא):

"הנה בדורות הראשונים היה תיקון נפש שלהם על ידי סיגופים, כדי לשבר את הקליפות ולהבדיל המסכים המבדילים מהנשמה, אבל עתה, הדור הקרוב למשיח צדקנו, תיקונם קל ואינם צריכים לסיגופים, ותיקונם הוא על ידי אמונה שמאמינים באלקי עולם, ובאמונתם יחיו.

כן כן, שמענו נכונה. לא מאה חמישים ואחת ימי צום, לא שבועים ושלוש תעניות. אפשר לאכול ולשתות ולשמח, ובלבד שנאמין! אמונה באלוקי עולם, אמונה תמימה ופשוטה, אמונה שמתחזקים יום יום, אומרים שוב ושוב, אני מאמין באמונה שלימה שהוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, אין ביד אחד מהברואים להועיל ולהזיק כי אם ברשות הבורא, וכדומה. ואמונה זאת מתקנת ומטהרת את הנפש, ומקרבת את האדם לבורא עולם.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

להתבונן בתמונת החיים

שראוי לשתוק, או אחד מהילדים שלו התנהג בצורה הפוכה מהצפוי; ועכשיו הוא עומד מול גיסיון הכעס.

אם הוא משקיע בלימוד עיקרי האמונה, אם הוא עושה עסק מהסוגייה של הבטחון, הוא לא נמנע מן הכעס רק מפני שהמחונן יושב בסמוך והוא מוכרח לעשות עליו רושם טוב של סבלן ובעל אורך רוח. הוא לא מתאפק רק בגלל האנשים שמסביב, והחשש שיחשבו שהוא לא מן היישוב. הוא לא חושק שפתיים רק כי הוא לא רוצה להיות ללעג וקלס בעיני השכנים.

הוא מבקש שייעתא דשמיא, מתגבר על הכעס, ואומר בקול או בשקט "גם זו לטובה", מפני שהוא יודע שמלוא כל הארץ כבודו, שה' רואה אותו עכשיו, ובוחן אותו בניסיון. לכן הוא נעצר ולא נסחף עם הטבע הכועס, אלא מתבונן ואומר לעצמו: אני מאמין שהוא לבדו עשה את זה, וזה לכשעצמו סימן שהתקלה הזאת היא הדבר הכי טוב שקרה לי, כי הרי אמרו חז"ל "אין רע יורד מלמעלה" (מדרש רבא וירא).

הוא השקיע והעסיק את מוחו בעיקה, שיוצר האדם יודע כל המחשבות של יצוריו. הוא מאמין שמצלמים אותו עכשיו מלמעלה, כיצד הוא חושב מחשבות של אמונה, ומתחזק בידיעה שהכול בהשגחה, וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד. הוא זוכר את מידותיו הטובות של מלך הרחמן, שהבטיח לשלם שכר טוב לשומרי מצוותיו, ואז הוא מתמלא בשמחה עצומה על שזכה לעמוד בניסיון.

נכון, הוא יהודי פשוט. הוא אינו מסוגל להבטיח שגם מחר הוא לא יכעס. אבל הפעם היקרה הזאת שבה הוא עמד בניסיון, סגר את הפה בזמן, שמר על השלווה ועל הרוגע, ופעל ביישוב הדעת מתוך בטחון בה' שעושה לו רק טוב - הרי אלו אורות נפלאים! אורות שאפשר להרגיש בחיי היום יום.

שזוכה להתבונן, לחזור ולחשוב על טובותיו של הבורא יתברך בכל פרט בבריאה בכלל ובחיים בפרט, להודות על הכול, ולשבח על הכול - כדברי הרמב"ם בהלכות ברכות סוף פרק י': "וכל הרמבה להודות את השם ולשבחו תמיד הרי זה משובה".

(מתוך שיעור 269 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוב ישיר 02-3011904.)

בקשו רחמים מרובים עבור האברך ר' יצחק בן פשא הי"ו בנו של הרב דוד קלצקין שליט"א קו לחלוקת פרקי התילים: 077-4822963

נדמיין לעצמנו תמונה יפה של תפוז. תפוז כתום גדול, שהשקעים והבליטות שבקליפתו בולטים. לידו מונח גם פלח, מין שקיק בצורת ירח בצבע כתום בהיר. שניהם מונחים על צלחת מבהיקה, שמשקפת את מה שמונח עליה. מי שרואה את התמונה הזאת מתפעל. איזה יופי של תפוז!

התמונה הזאת עושה עסק מהתפוז. יכול להיות שהתפוז הזה עצמו, שמצולם בתמונה, נמצא אצלנו בבית. אנו רואים אותו שוב ושוב, ואיננו מתפעלים ממנו כלל. לא מתעכבים למראהו, ממשיכים לאה, ומפסידים את ההתבוננות בנפלאות הבורא.

זאת היא רק דוגמה קלה וקטנה, שתוכל להסביר את מה שאומר רבינו, אחרי שכבר למדנו את ענייני הבטחון, וכבר קיבלנו הדרכה מפורטת לכל המצבים. לקראת סיום שער הבטחון מדבר רבינו על מפסדי הבטחון. כי אמנם אנחנו יודעים בראש את התוכן של שער הבטחון, אבל כדי לחיות את זה ולקיים למעשה את הלימוד, צריכים חיזוק מתמיד ושמידה מפני המפסידים.

אחד מהמפסידים הוא הסכלות בעניין הבורא ומידותיו הטובות.

מהי אותה סכלות? שבן אדם מעביר את ימיו בלי להתבונן במידותיו הטובות של הבורא, באופן כלל הוא מנהיג את עולמו וזן אותנו בחן, בחסד וברחמים, בכך ש"רחמיו על כל מעשיו", ובעובדה שכל שבעת התנאים מתקיימים בהנהגתו בשלמות: שהוא יודע את כל ההיסטוריה ואת כל העתיד, מרחם מכל מרחם, מכיר אותי מאז ומעולם, יודע בדיוק מה טוב לי, אין כל מונע ממנו לעשות כרצונו, הוא נמצא בכל הזמנים, ניתן לקרוא לו בכל עת, והוא עושה הכול בצדק ובמשפט, אך ורק לטובה.

לא די בכך שכל זה רשום בשער הבטחון; כדי שזה יהיה רשום על לוח הלב, יש לעשות עסק: לקרב את התמונה. להתבונן, לעיין, להקדיש כמה דקות של מחשבה, ולספר לעצמנו את הסיפור האמיתי, שיוצרנו עושה הכול להיטיב לנו.

מי שישקיע בהתבוננות במידותיו הטובות של אדון העולם, יראה חסדים נגלים ואורות נפלאים. כן! איננו מדברים על עניינים שמימיים שלא קשורים אלינו, אלא על החיים כאן, בעולם הזה. לדוגמה: יהודי תכנן משהו, ארגן את כל העניינים, אך לבסוף משהו השתבש: הוא קנה מה שלא צריך, איבד את הכסף, דיבר בדיוק מה

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מתי שתרוצו

מספר ר' אברהם:
ברוך ה', זכיתי לארס את בתי שתחי'. אחרי שנקבע תאריך לחתונה, התחלנו לדבר עם נותני השירות: הזמר, הצלם והגרמער. יצרתי קשר עם צלם ידוע, מקצועי ביותר, כדי לשמוע ממנו את כל הפרטים, ולאחר מכן אמרתי, "הייתי רוצה לסכם איתך כבר עכשיו, אבל עליי לדבר קודם עם המחזותן שלי".
"אין בעיה", אמר לי הצלם, "אני סוגר עסקה רק כשעונים לי תשובה סופית. בשלב זה איני שומר לך את היום של החתונה, אבל, דע לך שזה לא משנה. אם משמיים הוחלט שאני אהיה הצלם שלך, לא משנה מתי תסגור איתי, ואם לא - לא יעזור כלום".
"נשמע שיש לך אמונה חזקה", אמרתי לו, "ולכן אתה כל כך מצליח. בטח יש לך סיפורים בנושא".
"יש", אמר לי הצלם, וסיפר לי עובדת פלא: "אתה יודע שיש משפחות ירושלמיות, שאצלן עדיין נוהגים לפי המנהג הקדום, לקבוע את יום החתונה שבועיים מראש? אני מכיר משפחה ירושלמית כזאת. הם רוצים שאהיה הצלם שלהם בכל חתונות ילדיהם, ותתפלא לשמוע - אני באמת הצלם שלהם בכל החתונות! הם קובעים איתי שבועיים מראש, ותמיד 'מצליח להם' שאני פנוי. ואל תחשוב שרק צלם הם מצליחים להשיג. אפילו האולם נפתח לקראתם. הם תמיד מחתנים באולמי תמיר! נשמע לך מוזר, שהם מצליחים למצוא תאריך פנוי שבועיים לפני החתונה? - להם זה לא מוזר בכלל. הם מאמינים שה' יסדר להם הכול, והוא באמת מסדר!".
תגידו אתם: אם תמונה אחת שווה אלף מילים, כמה שווים אלבומים של כמה חתונות באותה משפחה אצל אותו צלם? ...
(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 145.)

עם אמונה אפשר לקנות

מספר ר' שמעון מבני ברק:
אני יודע שהסיפור שלי קצת נדיר, כי לכולנו יש תחושה, שזו לא בעיה להשיג, למשל, נעליים, אלא שפשוט צריך לשלם עליהן. כך שבאופן טבעי בן אדם דואג להשיג כסף כדי לקנות נעליים, מתוך הבנה אוטומטית, שאחרי שיהיה כסף, ודאי שתהיינה נעליים.
גם אני חשבתי כך, עד שגיליתי שאנחנו באמת צריכים נעליים. אשתי הגיעה לשלב שנעליה נקרעו, וכששיו היה ברור שעליה לקנות נעליים. אלה לא מותרות כלל, כפי שחז"ל אמרו, שמנעלים הם מהדברים הבסיסיים ביותר. התקשרתי לבנק וגיליתי את הסוד הידוע: אין כסף בחשבון. אמרתי לאשתי: "תצאי לקנות, וה' יעזור".
חשבתי, שממילא כך דרכן של נשים, שאף פעם אינן קונות נעל בחנות הראשונה. הן נכנסות, בודקות, עוברות לחנות אחרת, שוב מעיינות בהיצע, בודקות אם זה נוח ומבררות מחיר, ומחפשות אולי בחנות אחרת יש יותר זול או יותר יפה או בצבע שונה.
אם יש מי שקובל על התכונה הזאת, הרי שכעת ההתנהלות הזו התאימה לי מאוד, כי עד שאכן תימצא הנעל המתאימה, יש עוד זמן... אשתי יצאה לקנייה, ואני התפללתי לה' שיעזור.
ההיצע בחנויות לא היה כה גרוע, אבל הנעליים בהן היו ממש יקרות, וכשאין כסף, לא קונים. אחרי שאשתי ביקרה בכמה חנויות, היא עלתה לבית הוריה וסיפרה שהיא מחפשת נעליים. "לא מזמן קניתי נעליים", הפתיעה אותה אחותה, "והן לא טובות לי. אולי לך הן תתאמנה?".
היא הראתה לאשתי את הנעליים, והנה, הפלא ופלא, בדיוק נעליים כאלה היא חיפשה! והן מתאימות ונוחות כמו כפפה ליד וכמו נעל לרגל!
כך שלח לנו הקב"ה נעליים. בלי כסף, רק עם אמונה ותפילה.
(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 146.)

פחות עבודה, יותר כסף

מספר ר' אהרון:
הייתי אז בבית המדרש. אל תשאלו אותי מה בדיוק למדת ועם מי, שהרי בית המדרש הוא פשוט בית: נמצאים בבית, גם אם לא בדיוק לומדים. זהו מקום טבעי של כל יהודי, וגם שלי.
באותו זמן בו הייתי בבית המדרש, חגגו שם סיום מסכת. הסיום הזה עורר בי אי אילו נימים של קנאת סופרים, כי זה לא היה סיום ששייך רק לתלמידי חכמים מופלגים, או לאיזו קבוצה נבחרת, שקיבלה על עצמה ללמוד מסכת. זה היה סיום של הרבה חברים מהקהילה, שקיבלו על עצמם ללמוד לפי סדר מסוים. אני יודע שזה מקובל בהרבה מקומות. יש קהילות שהנהיגו ללמוד מדי יום עמוד של גמרא או של דף, או עמוד במשנה ברורה. יש כל מיני מסלולים וכל מיני מקצועות, וכל אחד, אם הוא רק רוצה, יכול ללמוד מה שליבו חפץ.
ואני, חפצתי. באמת חפצתי, אבל עד אותו סיום, לא הבשיל אצלי הרצון לכדי החלטה.
אני מוצא את עצמי בין חתני הסיום הנרגשים, מקבל גם כן מהכיבוד שהם מגישים לכבוד גומרה של תורה, והטעם המתוק של העוגה קצת חמוץ לי, מפני שבסתר ליבי אני יודע, שבעצם גם אני הייתי יכול לערוך סיום. והנה אני פוגש בידידי, יהודי הטרוד בענייני מחיה וכלכלה, ממש בסגנון שלי, ואני שואל אותו, בהרבה יותר מקורטוב קנאה: "גם אתה מסיים?"
והוא אומר לי, "לא. סתם נקלעתי הנה, אני ממש לא מבין מה אני עושה פה". ואני יכול לשמוע את הצער שלו, שמשקף את הצער שלי. "גם אני לא מבין", אני עונה לו, "אבל בעצם אין שום סיבה שבפעם הבאה לא נהיה גם אנחנו חלק מהאירוע. מה דעתך לייסד שיעור, ולהתחיל ללמוד את המסכת הבאה?"
שנינו עסוקים בפרנסה, לשנינו קשה להקדיש את הזמן, אבל בסייעתא דשמיא אנחנו נותנים כוח אחד לשני, ומחליטים שהפעם באמת. "מי ימסור את השיעור?" שואל אותי החבר.
"אחד משנינו", אני עונה לו, "ואולי נפגוש עוד יהודים שרוצים להצטרף".
הקב"ה עוזר, וכשאנחנו יוצאים מבית המדרש, אנו פוגשים באברך תלמיד חכם, ומציעים לו להיות מגיד השיעור שלנו. הוא מסכים, וברגע זה נונך שיעור שיימסר בעיצומו של יום, בשעה שתיים בצהריים. מאז, בשעה זו אני יוצא ממקום עבודתי, הולך למקום עבודתו של חברי, ושם אנחנו נפגשים עם המגיד שיעור, ולומדים יחד כארבעים דקות. ארבעים דקות של גן עדן בתוך העולם הזה.
הסיפור יכול להיגמר פה, אבל יש לו המשך: הקב"ה הראה לי כמה הוא אוהב את השיעור החדש שלנו. זה לא שלא הייתה לי קביעות עיתים עד היום, למדתי בכל יום בערב, אבל ביום - זה היה חידוש. עד לפני זמן מה הייתי עובד קשה, ומייחל להרווחה. המשכורת לא סיפקה אותי. והנה, תקופה קצרה מאז שהתחלתי את השיעור,

השלוחה
לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציני להודות לכם מקרב לב על התוכן הנפלא שיש בקו: השיעורים, השיחות, הסיפורים, הניגונים. אין לכם מושג כמה זה משיעו וכמה זה מחוק. וכי אין תדעו? הרי רוב האנשים לא מגלים את ציפונות ליבם. גם לי קשה לחשוף את רגשותיי אלו. יש לי כל כך הרבה חיזוק מהקשבה לקו. הוא ממש מחיה ומחוק אותי, ונותן לי סח וחיית. תודה, תודה.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

לפני מספר חודשים התקבלה במערכת העלון תרומה - הוראת קבע על כסום מכובד. התורם ביקש שיתפללו על הבן שלו, בחור מבוגר, שימצא את זיווגו עוד השנה. בתחילת חודש אלול התקשרו מהמערכת להציע לתורם לקחת חלק בספר השגחה פרשית, שהיה אז טרום הדפסה. התורם אמר שהוא צריך לחשוב על כך, ושחזרו אליו בעוד מספר ימים. כשיצרו איתו שוב קשר, נשמעו רעשים ברקע, והוא לא יכול לשוחח. מאוחר יותר הוא חזר וסיפר: התקשרתם בדיוק באמצע האירוסין של בני, שאכן, עוד השנה הוא התארס...

לא ביקשתי מאף אחד

הייתה תקופה בחיי, בה חוויתי קושי כלכלי אמיתי. לא ידעתי מניין אביא את השקל הבא, והתפללתי לה' מעומק הלב שישלח ישועה. לא היה לי שום רעיון איך יכולה הישועה להגיע. מעולם לא עשיתי עבודה כלשהי, עליה הייתי עשוי לקבל משכורת ישנה בפתע פתאום, וגם אז לא הצלחתי למצוא רעיון להכנסה צדדית. פשוט עמדתי מול אפס אפסים, וידעתי שרק בורא עולם יכול לעזור לי. הישועה הגיעה באופן שלא יכולתי לדמיין. באחד הימים אני מקבל טלפון מארגון חונכים, והמנהל אומר לי: "כידוע לך, במשך תקופה, אח שלך היה לומד עם חונך שלנו, וגבינו מהוריק חמישים ש"ח בכל חודש. בשנה האחרונה אחיך כבר לא למד עם החונך, אך בטעות המשכנו לגבות. ברצוני לשאול, מה לעשות בכסף? האם להשאירו אצלנו כתרומה לארגון, או להחזירו להוריק?"

לשאלתי, למה הוא מדבר איתי ולא עם הוריי, הוא ענה שזה מספר הטלפון שהוא מצא. דיברתי על כך עם הוריי, והם אמרו לי: "שהם יחזירו את הכסף, ואתה תיקח את זה".

זה היה מרגש. הסכום שקיבלתי כך הגיע בדיוק במקום, והאמנתי שה' יעזור לי הלאה. ואכן, יום אחד מתקשרת אמי, ומספרת ששכנה שלה רוצה לשלם שכר לימוד בשביל ילדים שלומדים תורה, ולכן היא מבקשת ממני את הפרטים, כדי לשלם בשביל שני ילדיי שכר לימוד, בסך של חמש מאות ש"ח בחודש. המשכתי להתפלל, והנה, השכנה של אמא מחליטה שהיא רוצה לשלם על כל ילדיי, ולא רק על שניים מהם. כך נחסכה ממני הוצאה של עוד שלוש מאות ש"ח בחודש.

זה לא שביקשתי ממנה. לא היה עולה בדעתי רעיון כזה. הקב"ה הכניס לשכנה בלב לתרום לי. פשוט ראיתי בחוש, שתפילה מעומק הלב מתקבלת. ברוך שומע תפילה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 147.)

המשיח אילמים

הבת שלי, ילדה קטנה ומלאת חיים, שיחקה כמו שילדים משחקים, ונפלה. זה קורה כל כך הרבה פעמים, וברוך ה', כמו שנופלים ככה קמים. אבל, הפעם זה היה שונה. היא נפלה באופן מסוכן מאוד, ואיבדה את ההכרה. כשהגענו איתה לבית החולים בלייקווד, אזור מגורינו, הכניסו אותה מיד לטיפול נמרץ. התברר שהמצב שלה ממש לא ברור. התגלו הפרעות בתפקוד של הכבד והלב, וצריכים רחמים מרובים.

בינתיים היא ישנה. וישנה. ואנחנו לא יודעים את נפשנו מרוב פחד ודאגה. באחד הימים, כשחזרתי מבית החולים אחרי שהייה שם לצד בת, הייתי כאוב מאוד. זה לא היה רק המצב הקשה של הילדה, ולא רק ההתמודדות הקשה שה' שלח לנו; באותו יום היה שם מישוהו, שהיחס שלו אליי היה ממש משפיל. הוא דיבר אליי באופן מתנשא, צעק עליי ועל חוסר אחריותי כאבא, כאילו אני אשם במצב, שרלב עוד כמה פנינים, וכך עזב אותי לאנחות.

הייתי צריך לאסוף את עצמי ואת שברי כבודי האבוד, כדי לנסוע הביתה. בלב כבד נסעתי, והתפללתי לה' שישמור עליי בדרך. ואכן שלח לי ה' שליח טוב: חבר התקשר אליי, ושאל לשלומי ולשלום הילדה. הוא דיבר בנחמדות, והפיח חיים בעצמותיי היבשות.

רציתי לספר לו על התקרית המכאיבה, אבל אז אמרתי לעצמי: זה לשון הרע! חשקתי את שפתיי בחוזקה, והמשכתי רק בפטפוטים קלילים. אמרתי בליבי: ריבונו של עולם, אתה יודע כמה קשה לי לסתום את הפה עכשיו. אנא, חוס ורחם, ועשה מידה כנגד מידה: אני סוגר את הפה ונזהר מלשון הרע, ואתה תפתח את פיה של בתי היקרה, והיא תשוב לדבר, תבריא, ותחזור לחיות חיים תקינים.

כשהשיחה הסתיימה, הרגשתי רוממות. זכיתי לעמוד בניסיון. כעבור רבע שעה התקשרה אשתי מבית החולים, ומה היא אומרת לי? - "הילדה פרצה בבכי!"

כן כן. היא התעוררה והיא בוכה, וזה נס גלוי. ברוך ה', מאז היא עברה תהליך שיקום לא פשוט, אבל היום היא בריאה. כוחה של התגברות בשמירת הלשון!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 148.)

קיבלתי טלפון מיהודי שמעוניין שאעבוד בשבילו, ומדובר בעיסוק הרבה יותר קל, עם משכורת גבוהה משמעותית!

אני חשבת שאני מוריד מאפשרויות הפרנסה למען לימוד התורה, אבל למעשה קרה בדיוק ההיפך. בזכות לימוד התורה, הגיעה ברכה בפרנסה.

(הביטחון היומי, יום שלישי פרשת נצבים וילך תשפ"ד. לשמיעת השיעור הקישו 0-2011905. או בחיגוי ישיר 023011905. ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 149.)

הרווח: עשרת אלפים שקלים

מספר ר' יעקב:

אני עוסק בבישול. יש לי קייטרינג מצליח ברוך ה', והקב"ה נתן לי את היכולת להכין מאכלים הערבים לחיכם של האוכלים. אני יודע לתבל כמו שצריך, לבשל לאורך הזמן הראוי לכל מאכל, לא יותר מדי ולא פחות מדי, ואני מודה לה' ששולח לי את ברכתו באופן שאני זוכה להשתתף בשמחות של יהודים, בחלק היפה והמרגש של החיים.

זה היה ביום שני. פגשתי בבית המדרש חבר, שלפני שבוע בירכתי אותו בברכת מזל טוב חמה ולבבית. ברוך ה', נולד לו בן. הכרתי אותו, ידעתי שהאפשרויות שלו במימון הסעודה אינן גדולות, ולא ציפיתי בכלל שייגש אליי ויבקש את שירותיי. העניין הוא שאני רציתי לעזור לו, ולכן ניגשתי ושאלתי, "מחר הברית, אה?"

"בעזרת השם", הוא עונה לי בטון של תפילה.

"רוצה איזו עזרה?" אני שואל.

למזלי שאלתי ברצינות, כי לו הייתי שואל רק בשביל להיות נחמד, הייתי נבהל מהתשובה שלו. כי אבי הבן אמר לי בפסטות: "הזמנתי קייטרינג לברית, בלי מנות של בשר. רק תוספות. רציתי לשאול, תוכל אתה להכין לי את הבשר לסעודת הברית?"

ענית לו "כן", ושמחתי לעזור. בסך הכול הוא עורך סעודה מצומצמת, כך שלא מדובר בכמות גדולה.

השעה הייתה כבר אחרי אחת בלילה. היה מאוחר וכבר התעייפתי מכל היום שעבר עליי, אבל הבטחה זו הבטחה. הלכתי למטבח המוסדי שבו אני מבשל, כדי להוציא מהמקפיא הענק ששוכן שם כמה מנות בשר. והנה, מה ראוות עיניי? הכבל של התקע שמחבר את המקפיא לשקע החשמל, אינו במקומו. המקפיא מנותק מהחשמל!

במקפיא שכנה כמות עצומה של בשר, בשווי של כעשרת אלפים שקלים. תכננתי לגשת אליו רק למחרת בערב. מה היה קורה אלמלא הייתי מגיע לשם כדי לעזור לחבר? הניתוק של המקפיא היה ממשיק, הבשר היה מפשיר ומתקלקל, וההפסד היה עלול להיות עצום.

הקב"ה הציל אותי מהפסד ממון, על ידי החסד שעשיתי עם חברי.

תמיד ידעתי שכדאי לעשות חסד, אבל הוכחה כזאת היא ממש חיוק גדול. קיבלתי המחשה למה שאמרו לי מזמן: מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.

(הביטחון היומי, יום רביעי פרשת נצבים וילך תשפ"ד. לשמיעת השיעור הקישו 0-2011905. או בחיגוי ישיר 023011905. ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 150.)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו ההשגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

בעמדות נדרים פולס | משלוח בדואר | העברה לבנק לאומי | טניף 902 | חשבון 57390056 | ע"ש השגחה פרטית | מ.ש.ל.ד. 5475 ירושלים

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

זכות שמעון בן מרסל לרפואה שלימה במהרה בריאות איתנה וחיים ארוכים
זכות מורן בת נאוה לזיווג הגון במהרה ובקלות

זכו בשותפות קבועה "בשכונה שלמה"

בעילום שם לרפואה שלימה וישועות מחוץ לדרך הטבע
ו. בת א. וכל יוצאי חלציה לשנה טובה והצלחה ברוחניות וגשמיות

ירידת הגשם על ידי תפילה

ומה טעם לא המטיר? לפי ש"אדם אין לעבוד", ואין מכיר בטובתו של גשמים. וכשבא אדם וידע שצורך הם לעולם, התפלל עליהם וירדו, וצמחו האילנות והדשאים.
(רש"י בראשית ב, ה)

השפע מלמעלה ממתין לתקוות האדם הבוטח

ראשית הבריאה בתקווה, שכל התחנותים מצפים לשפעת עליונים על ידי תפילה או שיר. כתיב: "בראשית ברא אלקים" - אין ראשית אלא תקווה. אין הצמצום עשוי כי אם לצפות שיכנס בו קו אין סוף ב"ה, וזה קו לשון קיווי ותשוקה. בא וראה, כל הבריות נבראו בלא שלמות, שנאמר: "אשר ברא אלקים לעשות" - במעשים טובים או כן בהמשכם השפע לשלמותם, או במעשים טובים או בתפילה או בשיר. [...] הדשאים עמדו על פתח הקרקע ולא יצאו, עד שהתפלל עליהם אדם הראשון.

הלבנה מקבלת מן השמש. "אמת הארץ תצמח וצדק משמים נשקף" - שהשפע נשקף מלמעלה וממתין לתקווה שתצמח מלמטה מן הארץ. תקוות אמת שהוא הבטחון של אמת שבוטחים בהשגחה. וכל שאר בטחונות בהשתדלות, הם בטחונות של שקר. ובטחון ב' הוא בטחון אמת. [...] וכל המקווה תפילתו עולה בלי אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא "לישועתך" דייקא, כמו שמדבר לנוכח, לא על ידי שליח. [...] המקווה תמיד בשמחה בלי צער, כי המצטער תמיד הוא ביגון ואנחה וחושב שאין לו תרופה.

אבל מקווה אינו מצטער, כי הוא מקווה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקווה מחיה אותה. ומי שאינו מקווה מיד מת, ונשאר רחוק מהשם, [ונענש] על שאינו מקווה לה. ומי שהוא מקווה נאמר בו: "גם כי אשב בחשך, ה' אור לי", ה' דייקא, "לישועתך קיותי ה'".
(אוצרות רמח"ל, דרוש בענין הקיווי, עמוד רמז)

על ידי התפילה הוא מגלה אמונתו בבורא

והתפילה כהוגן הוא תיקון העולם ... כי ענייני התפילה בדרך כלל הוא, שמבקש מה' שימלא צרכיו אשר יחסר לו, אם כן בזה גופא מתבלטת הכוונה כמו בענייני הברכה שמקודם האכילה, אשר בזה עושה הברכה, הוא מקנה לה' הארץ ומלאה, ומשום כך משפיע לו ה' כל טוב. כך הוא בתפילה, שמגלה אמונתו בה' שהכול בידו וממנו כל נמצא. וזהו קבלת עול מלכות שמיים. ולכן משפיע ה' עליו הצורך לו, כי על ידי התפילה גרם שיירדו גשמים, והאדמה תוכל למלא התפקיד שהוטל עליה, להוציא פרי תנובה, כי צורך העולם בהם.

(אש דת עמוד קמה)

התפילה מסמלת תליית עיני האדם בה'

כאן גנוח תוכן התפילה, דאינו נכנס במסגרת של בקשה גרידא, אלא הכרה בתלות של האדם בבוראו, ושכל נתינת צורכו היא בידו, והביטוי לזה הוא התפילה, שאינו גדר של בקשה על דבר מסוים, אלא תליית עיניו אל ה', וכך בראנו השי"ת, שאנו נושאים עינינו אליו ומקבלים ממנו את צורכנו. ואין שום מקום לקושיא על מהות התפילה מעניין כל דעביד רחמנא לטב עביד, ומעניין גדולת הבורא יתברך שמו וקטנות הנברא, כי אין כאן הבעת הרצון של הנברא לפני ה', אלא תליית עיניו אל השי"ת, וכך הוא נברא, שיהא כל צרכיו ניתנים לו על ידי שהוא מכיר ומביע את תלותו בבורא יתברך שמו.

(ברכת ציון יב עמוד קנז)

על ידי שמירת הדיבור בשבת יכול להמשיך ברכות לעולם

תכלית רצונו ית' שהייתה בבריאת העולם, שיהיו טובו וחסדו נמשכים לעולם על ידי מעשי התחנותים, שיהיו מעוררים וממשיכים השפע העליון לעולם על ידי אתערותא דלתתא [התעוררות מלמטה]. וכדכתיב "ויקח ה' אלקים את האדם ויניחיהו בגן עדן לעבדה ולשמרה", ואך כי על פי ראשית רצונו ית' בתכלית הבריאה לא הייתה צריכה לזה התעוררות שעל ידי מעשה בפועל ממש, אלא היה די להם לזה בדיבורי תפילה ובקשה לפניו ית', שיהיו מעוררים ומעלים בהם את רצונם וייחולם לחסדו ית', ועל ידם יהיה בכוחם להמשיך לעולם שפע טובו ית' מלעילא [מלמעלה]. [...] וכמו שהוא גם עתה בכוח הצדיקים כדאיאתא בספה"ק מאור ושמש בשם הרה"ק מנעסכ"ז ז"ע: כי הגם שפרנסת האדם צריך שישתדל אחריה, וכמו שכתוב "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", יוכל זה להיות גם כן על ידי דיבורי תורה ותפילה, וכמו שאמרו חז"ל לענין "מגדף" - עקימת שפתיו הווי מעשה, ומידה טובה מרובה על אחת כמה וכמה. ועל ידי חטא עץ הדעת אבדה מידה זו מן העולם, ונסבב על ידי זה שתהיה האתערותא דלתתא על ידי כוח העשייה דווקא. [...] ובחינה זו קיימת ועומדת בבני ישראל על ידי קדושת שבת קודש, וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק "ודבר דבר" - שלא יהא דיבורך בשבת כדיבורך בחול. ועל ידי שמירת הדיבור בה בקדושה בסור מרע ועשה טוב, יהיה מתעורר ומתגלה על ידו בחינת הרצון דקדושה, ויהיה בכוחם להמשיך בהם כל ברכאן דלעילא ותתא על דרך שהיה רצונו ית' בבריאת העולם.

רבי חנן דציפורי בשם רבי שמואל בר נחמן אמר: מפני ד' דברים חזר בו הקב"ה שלא תהא הארץ שותה אלא מלמעלן וכו', שיהיו הכל תולין עיניהם כלפי מעלה, והוא דכתיב (איוב ה) "הנותן מטר על פני ארץ וכו' לשום שפלים למרום".
(בראשית רבה ג, ט)

(נחל איתן, פרשת בא)

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

להיות רגועים; להיות מבורכים

לחם". האדמה נתקללה שתוציא קוצים ודרדרים. לידת נח הייתה בזמן שבו נסתלק אדם הראשון מהעולם. תקווה ירדה לעולם, שאולי עתה כלתה הגזירה של "עצבון ידיו". אולי עתה מתחיל בניין העולם מחדש.

הם לא נשאו עם התקווה בלב, אלא הכניסו תקווה זאת לכלי של מעשה. הם קראו לבן הנולד בשם 'נח', והם גם הביעו תקווה זאת בפיהם ואמרו "זה ינחמנו", או לפי פירוש הרשב"ם, הם התפללו שינח להם.

הם התפללו ודיברו דיבורי נחמה, הזאת אכן עמד להם, שעיצבון הידיים נח, והומצאו כלי המחרשה. זהו לימוד שבבילגו: לא להיות טרודים, אלא להיות רגועים ונינוחים, לסמוך על ה', לקוות לטוב ולומר שיהיה טוב, ובעזרת ה' אכן יהיה טוב.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

מאות אלפי זכויות

בתרומה אחת!

דווקא עכשיו כשאתה כל כך זקוק לישועה

ובמיוחד עכשיו כשעם ישראל

צמאים לאמונה ובטחון...

תורמים להפצת אור האמונה וזוכים לישועות ורפואות

מצטרפים כעת למאות מפיצי עלוני השגחה פרטית, ברחבי הארץ והעולם

וזוכים להיכלל בתפילת הישועות

על ציון בעל החובת הלבבות

חייג: *6176

לפתיחת טוקד הפצה חדש - שלוחה 2
לשומות ביטוי הרבים - שלוחה 4
או בעמדות 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת